

PEREGRÍNEK

Zpravodaj pro ořechovské farnosti

Ročník 16 Číslo 109 Prosinec 2020 – Leden 2021

VÁNOČNÍ PŘÁNÍ OTCE BISKUPA VOJTĚCHA

Bylo světlo pravé, které osvěcuje každého člověka; to přicházelo na svět.
Na světě bylo a svět povstal skrze ně, ale svět ho nepoznal.
Do vlastního přišel, ale vlastní ho nepřijali.
Všem, kdo ho přijali, dal moc stát se Božími dětmi, těm, kdo věří v jeho jméno, kdo se zrodili ne z krve, ani z vůle těla, ani z vůle muže, ale z Boha.
A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi.
Viděli jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn,
plný milosti a pravdy.
(Jan 1, 9-13)

Uprostřed lhostejnosti lidí přichází
v chlévě na svět Ježíš.
Žije, umírá a je vzkříšen,
abychom věděli,
že každý z nás je i přes své nedostatky
milován Bohem.
Přináší ujištění,
že každý lidský život má smysl
a nepředstavitelnou hodnotu.
O Vánocích je možné
zastavit se s těmi,
kteří u této jedinečné události
v dějinách lidstva tehdy byli.
S Marií, s Josefem,
s obyčejnými pastýři i vzdělanými
mudrci i s těmi,
kteří během všech věků uvěřili.
Třeba také začneme
vnímat jemné tiché světlo
schopné
prozářit jakoukoli myslitelnou temnotu.
Světlo pokoje, odpuštění, smíření.
Světlo, probouzející touhu po dobru,
po lásce, po spravedlnosti.
Světlo, které mezi našimi hodnotovými světly není tak agresivní jako jiná světla,
ale přesto je stále
přítomné a proměňující,
protože je touhou po Bohu.

Přeji vám požehnané prožití vánočních svátků a život ve světle prozařujícím všechny temnoty.

Vojtěch Cikrle
diecézní biskup brněnský

Brno, Vánoce 2020

APOŠTOLÁT MODLITBY

Co je to Apoštolát modlitby? Je to zcela jednoduché. Na Apoštolátu modlitby se může podílet každý člověk bez ohledu na své postavení či vzdělání. Nevypisuje se přihláška, nevydávají se legitimace, neplatí se členské příspěvky.

Apoštolát modlitby nabízí velmi jednoduchý způsob, jak ovlivňovat prosazování dobra a potlačování zla v Božím království na zemi. Modlitba je tak důležitá a tak účinná, že nám to připadá neuvěřitelné. Do modlitby vkládám všechno, co jsem a co mám. I zcela nepatrná věc pak nabývá na síle a vážnosti, protože vše konám v Duchu svatém a ve spojení s Ježíšem Kristem a Otec to přijímá s laskavostí a velmi si toho cení.

Denně se modlím obětní modlitbu Apoštolátu, vkládám do ní všechno, co je mi na světě drahé, a přidávám k tomu modlitby a práce, radosti a bolesti celého dne. Spojuji vše s obětí, kterou Kristus přináší Otci, a tím vše nabývá na hodnotě.

Celý můj život tak přes svou nedokonalost a nepatrnost získává hluboký smysl, i když možná náležím k těm, s nimiž se už pro jejich pokročilý věk, nemoci nebo tělesné slabosti moc nepočítá.

V celé své jednoduchosti spojuje Apoštolát modlitby ty, kdo jsou do něj zapojeni, ve společném zápase se skutečně důležitými problémy církve na celém světě. Tím znásobuje účinnost a důležitost jejich dávání.

Nevede se evidence o počtu lidí, kteří se do Apoštolátu modlitby zapojují, odhaduje se však, že je jich na celém světě asi 50 až 70 milionů.

Celosvětová síť modlitby s papežem
ČESKÁ REPUBLIKA

Denní modlitba Apoštolátu modlitby:
Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti v něm nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti. Duch svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou Církve, to všechno přináším jako svou nepatrnou oběť zvláště na úmysly Svatého otce a našich biskupů:
Všeobecný nebo evangelizační úmysl
Národní úmysl
Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!
Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!

Úmysly na měsíc prosinec 2020:
VDĚČNOST

Všeobecný úmysl: Život modlitby
Národní úmysly: Za nenarozené, nechtěné a zneužívané děti – ať na přímluvu sv. Ludmily každého přijímáme s vděčností a úctou k Bohu za dar života.
Naléhavý úmysl: Modleme se, abychom zde a nyní objevovali ve znameních jejich význam, Boží lásku.

Znamení: vánoční stromek a betlém
„*V těchto dnech jsou tato dvě vánoční znamení připravována v mnoha domácnostech: pro potěšení dětí, ba i*

dospělých! Jsou to známky naděje v této, zvláště těžké, době. Nezůstávejme stát jen u těchto znamení, ale jděme dále, až k jejich smyslu, pravému, prvořadému významu, který je nám odhalován. Je jím, Ježíš, láska Boží, kterou nám nepřestává zjevovat. Znamení nás vedou až k nekonečné dobrotě, jíž Bůh nechává prozářit celý svět. Neexistuje taková pandemie, nevyskytuje se taková krize, která by mohla toto světlo uhasit. Nechme ho vstoupit do našich srdcí a rozpřáhněme své ruce k těm, kteří to nejvíce potřebují. Bůh se tak znovu zrodí v nás i mezi námi.“ /papež František/

Úmysly Apoštolátu modlitby na měsíc leden 2021: LIDSKÉ BRATRSTVÍ

Evangelizační úmysl: Modleme se, ať je nám dána Pánem milost žít v plném bratrství s bratry a sestrami jiných náboženství, abychom zakusili vzájemnost modlitby a překonávali uzavřenost.

Národní úmysly: Děkujeme za sdělovací prostředky a prosíme za odpovědné pracovníky, aby přinášeli pravdivé informace včetně dobrých zpráv.

SLAVNOST MATKY BOŽÍ 1. 1. 2021

„Maria je pravou Matkou Boží právě mocí svého totálního vztahu ke Kristu. (…) Maria totiž tento dar Boží neobdržela jenom pro sebe, ale proto, aby jej poskytla světu. (…) Ona, která dala pozemský život Božímu Synovi, nadále obdarovává lidi božským životem, kterým je samotný Ježíš a Jeho Duch svatý. Proto je považována za matku každého člověka, který se rodí v milosti a zároveň je vzývána jako Matka církve. Právě ve jménu Mariině, Matky Boha a lidí, se od 1. ledna 1968 slaví na celém světě Světový den míru.“

/emeritní papež Benedikt XVI./

Neposkvrněná a její medaile

Je to významné zjevení. Při něm pověřila Panna Maria Kateřinu Labouré zvláštním úkolem. Vše se odehrálo 27. listopadu 1830, v sobotu, před první nedělí adventní, při večerním rozjímání novicek. Celý výjev se odehrál ve třech po sobě následujících obrazech. Při nich Kateřina postupně jasněji pochopila svoje poslání a celé mariánské tajemství. „Bylo to 27. listopadu 1830, v sobotu, před první nedělí adventní. Byla jsem pevně přesvědčena, že ještě uvidím Přesvatou Pannu. Žila jsem v naději, že Ji uvidím překrásnou.

O půl šesté večer, několik minut po předčítání prvého bodu rozjímání, se mi v hlubokém tichu zdálo, že slyším od tribuny u obrazu svatého Josefa šum hedvábných šatů.

První obraz: **Panna se zeměkoulí**
Podívala jsem se tím směrem a spatřila jsem Pannu Marii ve výšce obrazu svatého Josefa. Stála. Byla prostřední postavy. Šaty měla z narůžovělého hedvábí. Sahaly Jí až ke krku. Rukávy měla volně spuštěné. Na hlavě měla bílý závoj, který Jí po obou stranách postavy sahal až k nohám. Pod závojem bylo vidět hladce učesané vlasy. Na vlasech měla asi 3 cm široký pásek krajky. Tvář měla odhalenou. Nohama stála na polovině bílé koule, alespoň já jsem to považovala za polokouli. Pod nohami měla hada zelenavé barvy se žlutými skvrnami. Držela zlatou kouli. Na ní byl malý křížek. Koule představovala zeměkouli. Ruce držela volně ve výšce pasu. Oči měla obrácené k nebi. Její tvář byla krásná. Těžko bych ji uměla popsat.
Najednou jsem postřehla na rukách prsteny. Tři na každém prstě. Největší při ruce, střední v prostředku a nejmenší na konci prstu. (Sestra Kateřina chtěla zajisté říci, že prsteny měly rozměry článků, na kterých byly.) V každém prstenu byly přiměřeně velké drahokamy. Největší drahokamy vrhaly nejsilnější paprsky, nejmenší nejslabší. Paprsky se šířily tak, že směrem dolů splývaly. Nohy jsem neviděla.
Při tomto výjevu jsem nic neslyšela. Připravoval se následující. Zeměkoule zmizela. Panna Maria změnila postoj. Sklopila zrak. Na rukou měla stále prsteny se zářivými drahokamy. Pak promluvila k sestře Kateřině.

Druhý obraz: **Přední strana medailky**
Jak jsem tak hleděla na Pannu Marii, sklopila zrak a podívala se na mě. Uslyšela jsem vnitřní hlas: „Tato koule představuje celý svět, hlavně Francii… a každého člověka zvlášť.“ Neumím vyjádřit, co jsem v těchto chvílích cítila a viděla. „Krása a jas paprsků, takových nádherných, je symbolem milostí, které rozdávám všem, kteří o ně prosí.“ Dala mi pochopit, že je Jí velmi milé, když Jí o milosti prosíme. Jak je velkorysá ke všem, kdo o ně prosí, a jakou radost cítí, když je rozdává… „Drahokamy, které nevyzařují žádné paprsky, představují milosti, o které lidé zapomínají prosit.“
V této chvíli jsem snad ani nebyla při sobě. Měla jsem přenesmírnou radost. Okolo Panny Marie se utvořil oválný obraz. V půlkruhu byl nápis. Začínal ve výšce pravé ruky, přecházel nad hlavou Panny Marie a končil ve výšce levé ruky: „Ó Maria, bez hříchu počatá, oroduj za nás, kteří se k tobě utíkáme!“ Byl napsaný zlatým písmem. Slyšela jsem vnitřní hlas: „Nech zhotovit takovou medailku. Ti, kteří ji budou nosit s důvěrou, dostanou mnoho milostí.“

Třetí obraz: **Druhá strana medailky**
Najednou se mi zdálo, jako by se obraz otočil. Na druhé straně této živé medailky jsem uviděla písmeno M, nad

ním kříž. Opíral se o krátkou příčku. Pod písmenem M byla přesvatá Srdce Pána Ježíše a Panny Marie. Rozpoznala jsem je podle toho, že jedno bylo ovinuto trnovou korunou a druhé bylo probodené mečem.
Velmi jsem chtěla vědět, jaký nápis je třeba umístit na tuto druhou stranu medailky. Mnoho jsem se modlila, abych se to dověděla. Jednou při rozjímání se mi zdálo, že slyším hlas: „M a dvě Srdce hovoří dost."
V poznámkách sestry Kateřiny není zmínky o dvanácti hvězdách, které jsou okolo monogramu Panny Marie a dvou přesvatých Srdcí. Na medailce byly od začátku. Máme morální jistotu, že tuto podrobnost oznámila světice osobně v čase zjevení anebo krátce po nich.

V kostele všech svatých v Ořechově je nad hlavním oltářem vitráž Panny Marie Neposkvrněné, té, která nás zve k modlitbě, pokání, změně smýšlení a k proměně srdce. Vždyť čisté „neposkvrněné" srdce znamená především radikální lásku k Bohu a život pod vládou Kristovou.

Zásvětná modlitba
Neposkvrněnému Srdci Panny Marie

Panno Maria, Matko Boží, zasvěcuji se
Tvému Neposkvrněnému Srdci se vším,
co jsem a co mám.
Přijmi mě pod svou mateřskou ochranu.
Uchraň mě ode všech nebezpečí.
Pomáhej mi přemáhat pokušení, která mě
svádějí ke zlému, abych si zachoval
čistotu duše i těla.
Tvé Neposkvrněné Srdce ať je mým
útočištěm a cestou,
která mne vede ke Kristu.
Vypros mi milost,
abych ve spojení s tebou žil v dokonalé
oddanosti Bohu a jeho vůli. Amen.

ROK SVATÉHO JOSEFA

Zdráv buď, ochránce Vykupitele,
a snoubenče Panny Marie.
Tobě Bůh svěřil svého Syna,
v tebe doufala Maria.
S tebou se Kristus stal člověkem.
Svatý Josefe, ukaž se otcem i nám,
veď nás cestou života.
Vypros nám milost, milosrdenství a
odvahu,
a braň nás před vším zlem.
Amen.

Milovaný otec, citlivý otec, poslušný a přívětivý, otec tvořivě odvážný, setrvávající ve stínu – těmito přívlastky charakterizuje papež František sv. Josefa v apoštolském listu „Patris corde – Otcovským srdcem", zveřejněným 8. prosince 2020 u příležitosti 150. výročí vyhlášení svatého Josefa za Ochránce všeobecné církve.

Dekretem Quemadmodum Deus, podepsaným 8. prosince 1870, přiřkl tento titul Mariinu snoubenci blahoslavný papež Pius IX. A papež František počínaje dnem 8. 12. 2020 vyhlašuje zvláštní rok věnovaný Ježíšovu pěstounovi.

„Patris corde – otcovským srdcem Josef miloval Ježíše, který je ve všech čtyřech evangeliích nazýván „synem Josefovým“. Po Marii, Matce Boží, nemá žádný světec v papežském magisteriu tolik prostoru jako Josef, její Snoubenec.

Během uplynulých měsíců pandemie, kdy uprostřed krize, jež nás postihuje, můžeme zakoušet, že naše životy jsou spřádány a neseny obyčejnými lidmi, kteří jsou obvykle opomíjeni a nevyskytují se na titulních stranách novin a časopisů, ani na velkých přehlídkách nejnovějších *show*, ale nepochybně dnes píší rozhodující události našich dějin: lékaři, ošetřovatelé a ošetřovatelky, zaměstnanci supermarketů, uklízečky, pečovatelky, dopravci, pořádkové síly, dobrovolníci, kněží, řeholnice a mnoho a mnoho dalších, kteří pochopili, že nikdo se nezachrání sám. [...] Kolik jen lidí denně prokazuje trpělivost a dodává naději, snaží se nerozsévat paniku, nýbrž sdílenou odpovědnost. Kolik otců, matek, prarodičů a učitelů ukazuje našim dětem nepatrnými všedními gesty, jak čelit a překonat krizi novým uzpůsobením zvyklostí, pozvednutím zraku a podnětem k modlitbě. Kolik lidí se modlí, obětuje a přimlouvá za dobro všech. Všichni mohou ve svatém Josefovi, nepovšimnutém muži, všedním, diskrétním a skrytém člověku nalézt přímluvce, pomocníka a průvodce těžkými časy. Svatý Josef nám připomíná, že všichni ti, kdo se zdánlivě skrývají nebo jsou v „druhé linii“, mají výjimečně činný podíl na dějinách spásy. Jim všem patří uznání a vděčnost.“

/papež František/

Podmínky k získání daru odpustků v Roce sv. Josefa

„Dar zvláštních odpustků” spojených s Rokem sv. Josefa oznamuje dekret Apoštolské penitenciárie. Dar plnomocných odpustků lze získat za obvyklých podmínek, mezi které patří **svátostná zpověď, svaté přijímání a modlitba na úmysl Svatého otce.** Věřící musejí odmítnout veškerou zálibu v hříchu a **zúčastnit se akcí spojených s Rokem sv. Josefa** při příležitostech určených Apoštolskou penitenciárií.

Plnomocné odpustky může získat:

1) ten, kdo se nejméně na 30 minut zastaví v rozjímání nad modlitbou Otče náš nebo se zúčastní duchovních cvičení či jednodenního soustředění zahrnujícího meditaci nad postavou Mariina snoubence.

2) ti, kdo během tohoto roku po jeho příkladu vykonají skutek tělesného či duchovního milosrdenství.

3) rodiny nebo snoubence, kteří se společně modlí růženec.

4) ti, kdo svěří svou každodenní práci sv. Josefovi.

5) ty, kdo se pomodlí litanie ke sv. Josefu nebo jakoukoli jinou modlitbu ke sv. Josefu, podle vlastní liturgické tradice, na úmysl pronásledované církve a za posilu pro křesťany vystavené různým formám útlaku.

6) Jako zvláště vhodné příležitosti získání plnomocných odpustků se zmiňují svátky ke cti sv. Josefa, tedy 19. března a 1. května, ale také svátek Svaté rodiny, Neděle sv. Josefa podle byzantské tradice, 19. den každého měsíce a každá středa, která je v latinské církvi tradičně zasvěcená sv. Josefu.

7) V současném kontextu sanitárního ohrožení je dar plnomocných odpustků rozšířen zejména na staré lidi, nemocné, umírající a ty, kteří nemohou vycházet z domova. Podmínkou v těchto případech je odmítnutí záliby v hříchu, úmysl dostát všem stanoveným podmínkám, jakmile to situace dovolí, a modlitba ke cti sv. Josefa spojená s obětí vlastního utrpení.

SVATÁ LUDMILA

V roce 2021 si připomeneme významné 1100. výročí smrti sv. Ludmily.

Život známé české světice, babičky svatého Václava, je inspirující i po 1100 letech. I když historické informace o sv. Ludmile čerpáme především z pozdějších legend, základní obrys jejího života je znám. Narodila se pravděpodobně v roce 860. Díky manželskému svazku s prvním historicky doloženým přemyslovským knížetem Bořivojem stála u samých počátků konstituování českého státu a formování národů budoucí střední Evropy. Nebyla jen manželkou a ochránkyní rodinného krbu, která přivedla na svět šest dětí. Stala se zakladatelkou vládnoucí dynastie a snažila se ovlivňovat i soudobou politickou situaci za vlády svých synů Spytihněva a Vratislava. Významnou roli sehrála také při výchově vnuka, budoucího knížete Václava, kdy kladla důraz na chlapcovo vzdělání. Právě předáváním moudrosti a zkušeností zralého věku budoucímu knížeti ovlivnila náš stát na tisíc let dopředu.

15. září 921 byla z příkazu snachy Drahomíry zavražděna na tetínském hradišti Tunnou a Gommonem. Písemné prameny uvádějí, že k tomu došlo nejspíše z politických a náboženských důvodů. Ludmila byla původně pohřbena na Tetíně. Roku 925 nechal kníže Václav přenést její ostatky do svatojiřské baziliky na Pražském hradě. Kult sv. Ludmily tak byl zpočátku spjat především s klášterem sv. Jiří. Ve 12. století se pak začíná šířit po celé zemi.

Sv. Ludmila může v dnešní době inspirovat tím, jak přirozeně naplňovala svou úlohu ženy a vychovatelky v rodině, byť pozice ženy v raném středověku byla jiná než dnes. Její život

byl v minulosti inspirací i pro výtvarné umění. Především středověká a barokní ikonografie si vybrala motiv babičky jako vychovatelky budoucího sv. Václava. Vždy je zobrazována jako starší žena s atributem šátku, tedy nástrojem své mučednické smrti.

Ludmila se stala patronkou celé země; její kult a kult sv. Václava se staly mocenskými sloupy přemyslovské dynastie, písemně je ale úcta k sv. Ludmile doložena až na konci 11. století a oficiálně byla svatořečena až v letech 1143–44. Je i patronkou vinařů, babiček a vychovatelů, jejími atributy jsou dlouhý plášť, knížecí čapka, korunka a závoj.

/čerpáno z www.wikipedie.cz a www.svataludmila.cz/

ŘEHOLNÍ ŽIVOT V ČR

Jezuité – Česká provincie Tovaryšstva Ježíšova

Jako kněží a bratři touží společně následovat Ježíše Krista při jeho hlásání evangelia o Božím království. Jezuité jsou kontemplativní v činnosti. Zakladatel řádu Svatý Ignác své duchovní syny učil nacházet Boha ve všech věcech a všude mu sloužit. Jezuité proto stále reflektují nad svým životem a snaží se na něj dívat v Božím světle. Jejich apoštolát je službou víře v Krista, jenž nabízí spásu všem lidem. Dnes se snaží službu víře spojovat se službou spravedlnosti a s dialogem se současným světem. Nabízí exercicie, duchovní doprovázení, věnují se univerzitní pastoraci nebo vzdělávání.

Jezuitský řád byl založen sv. Ignácem z Loyoly a stal se jedním z nejvlivnějších řádů světa. V roce 1773 jej papež Klement XIV. na nátlak evropských panovníků zrušil, řád ale fakticky nikdy zcela nezanikl a v roce 1814 jej papež Pius VII. celosvětově obnovil. Jeho členové jsou známi jako jezuité.

Na území České republiky působí Česká provincie Tovaryšstva Ježíšova, která zde provozuje 8 domů. Tovaryšstvo Ježíšovo je mužský řád bez paralelní ženské větve, určitou podobnost ale lze nalézt u samostatných ženských řeholních společenství. Jde zejména o gongregace Anglických panen či sester Sacré-Coeur. U nás působí Anglické panny a také poměrně mladá Společnost sester Ježíšových s několika desítkami členek.

Jezuité jsou dlouhodobě početně největším řeholním řádem.

POZDRAV OD RADKA Z MISIÍ

Vážení přátelé a čtenáři Peregrínka!
Posílám vám všem srdečné pozdravy z Bulharska.
Už jsou to téměř tři měsíce, co jsem se vydal na misijní službu k salesiánům.
Vybral jsem si Bulharsko. Prvně jsem si říkal, je to země Evropské unie, asi to nebude tak chudá část světa. Ale když jsem sem přijel, opravdu mě překvapilo, že ve středu Evropy to může vypadat jako v Africe. Děti z této čtvrti se opravdu potkávají s bídou a s nízkou životní úrovní. Pro nás Čechy je to skoro nepochopitelné, ale zde je normální, aby osmičlenná rodina bydlela v domě, kde mají jednu místnost. A tady jsem si taky uvědomil, že peníze nejsou vše. Těmto dětem člověk nepomůže jen tím, že jim dá peníze. Protože na světě je jedna věc, kterou potřebují nejvíc, a to je pozornost. Tyto děti jsou šťastné, že si s nimi člověk zahraje fotbal, zahraje si pin-pong nebo prostě je jen s nimi. Protože rodiče mnohdy nemají moc času. Pracují, aby měli alespoň nějaký příjem. Proto jsem rád, že jsem rozhodnutí jet sem, udělal.

Kdyby si někdo pokládal otázku „Co tam vlastně dělá?“
Rád bych vám v krátkosti na tuto otázku odpověděl. Jsem v krásném městečku Kazanlak. Zde působí komunita českých salesiánů už od roku 1994. Jejich prvotní úkol zde je starost o chlapecký internát. V pracovním týdnu připravujeme klukům na internátě každý večer program, např. dílny, zpěv, náboženství nebo hry. Dopoledne jsou kluci ve škole. O víkendu jim nabízíme sportovní program nebo možnost „volné oratoře“. To je takový kroužek, kde většinou máme náboženství a pak hry.
V současné době koronavirus dorazil i sem, takže víkendové akce nejsou možné kvůli nařízením vlády.
Navštěvuji také spolubratry ve Staré Zagoře (40 km od Kazanlaku), kde pomáhám na stavbě kostela, střediska a školy. Ve Staré Zagoře je komunita salesiánů od roku 2008.
Rád také chodím do Machaly (romská čtvrt) a snažím se „vykouzlit“ úsměv na tváři mnohdy smutným dětem. Nebo s místními animátory pro děti vymýšlíme taková zábavná odpoledne.
Musel jsem si poradit i s jazykovou bariérou, navštěvoval jsem také lekce bulharštiny. Zpočátku nebylo lehké se o něčem bavit, ale když už jsem si nevěděl rady, pomáhala pantomima ☺
Také jsme zde slavili tzv. Červenou středu 25.11., připomněli jsme si trpící křesťany ve světě. Proběhlo to tak, že jsme nasvítili kostel na červeno z venku a uvnitř jsme se modlili.
Postupně pronikám i do místní východní liturgie. U salesiánů mám výborné zázemí, dokonce mi spolubratři svěřili už poněkolikáté i přípravu oběda. Pekli

jsme také vánoční cukroví. Také jsem si uvědomil, že když si včas nevyperu prádlo, tak se samo nevypere ☺
Děkuji všem za modlitby, také se za vás modlím.
Přeji Vám požehnané svátky. Ať je prožijete v kruhu svých nejdražších.

Na viděnou Radek Steingart

SPOLEČNÁ MODLITBA NÁRODŮ PROTI PANDEMII

Bože, náš Otče, Stvořiteli světa,
všemohoucí a milosrdný,
z lásky k nám jsi poslal na svět svého Syna
jako lékaře našich duší a těl.
Shlédni na své děti, které se v této
obtížné, zmatené a zděšené době
v mnoha částech Evropy a světa na Tebe
obrací a hledají sílu, spásu a úlevu.
Osvoboď nás od nemoci a strachu, uzdrav
naše nemocné, utěš jejich rodiny,
dej moudrost našim vládcům, sílu a
odměnu našim lékařům, sestrám a
dobrovolníkům, věčný život mrtvým.
Neopusť nás v době zkoušky, ale osvoboď
nás ode všeho zla.
O toto prosíme Tebe, který se Synem a
Duchem Svatým žiješ a kraluješ na věky
věků. Amen.
Maria, Matko uzdravení a naděje, oroduj
za nás!

/kard. Jean-Claude Hollerich & kard. Angelo Bagnasco, předsedové zastupující biskupské konference evropských zemí/

FOND PULS

Již několikrát jsme měli možnost seznámit se s fondem PULS. Mnozí byli účastni setkání s P. Pavlem Kafkou, delegátem pro materiální zajištění kněží a pastorace, který osobně navštívil před dvěma roky naši farnost a odpověděl na mnohé otázky ohledně fungování fondu.
Každá farnost v brněnské diecézi má stanovenou částku, kterou má přispět do Fondu na podporu kněží a pastorace v brněnské diecézi. Výše příspěvku farností je stanovena částkou 480 Kč za rok za každou dospělou osobu ve farnosti. Pokud má farnost příjem z hospodářské činnosti, přispívá do fondu i podílem ze svých výnosů. **Dary donátorů pomáhají farnostem tento příspěvek snížit.** Pokud dary dosáhnout výše stanoveného příspěvku, závazek farnosti je splněn.
Výše příspěvku farnosti Všech sv. pro tento rok činí **85.489,- Kč**.
Farnost k **14.12.2020** podpořilo **9 donátorů** celkovou částkou **20.010,- Kč.** Zbývá doplatit z běžného účtu **65.479,- Kč.**
Výše příspěvku farnosti sv. Jiří pro tento rok činí **76.712,- Kč**.
Farnost k **14.12.2020** podpořilo **5 donátorů** celkovou částkou **9.000,- Kč.**
Zbývá doplatit z běžného účtu **67.712,- Kč.**
Všem těmto donátorům upřímné Pán Bůh zaplať! Velké poděkování je donátorce farnosti sv. Jiří, kdy pravidelně posílá hotovost, předává obálku nadepsanou roztřeseným písmem PULS. Vždy mne napadá evangelijní příběh o daru, který dala do pokladnice chudá vdova.

„Velikost daru se nepočítá podle toho, kolik kdo dal, nýbrž podle toho, co mu zbylo.“ / sv. Ambrož/

Fond PULS je tedy příspěvek pro konkrétní farnost, většinou je to farnost kanonického bydliště farníka.
Pokud se někdo chce a může připojit k **„Velké rodině malých dárců“** – donátorů (dárců), může tak učinit sám elektronicky na webové stránce **www.donator.cz ,** nebo se může informovat u p.Leony Steingartové (tel. 777 674 936), která pomůže s přihláškou, případně se zprostředkováním předání příspěvku přímo do fondu PULS - P. Pavlu Kafkovi.
Na webové stránce naší farnosti www.farnostorechov.cz je úplně na konci **„živý“ banner**, na kterém můžete sledovat **aktuální informace o výši darů a počtu donátorů.** Banner se aktualizuje při každém načtení stránky. Ochota stát se donátorem je především gestem, kterým dávám najevo, že mi záleží na budoucnosti církve.
Přispět pro farnost je možno také příležitostně osobním předáním faráři nebo také na účet farnosti **na účet:**

- Římskokatolická farnost u kostela Všech svatých, Ořechov

Bankovní spojení: 2978586309/0800

- Římskokatolická farnost u kostela sv. Jiří, Ořechov

Bankovní spojení: 3320732319/0800

Do zprávy příjemci **DAR FARNOSTI** a uveďte dárce. Díky dosavadním dárcům.

FARNÍ MATRIKA

Matrika zemřelých

Všech Sv.
+ Marie Fraňková
+ Gabriela Kišová

Sv. Jiří
+ František Kominacký
+ Zdenka Kubíková
+ Anežka Švejdová
+ Jaroslav Světlik

BOHOSLUŽBY O VÁNOCÍCH

Změna vyhrazena vzhledem k měnícím se podmínkám.

- **Čt 24.12.** sv. Jiří 17.00 mše sv.
  Všech sv. 21.30 mše sv.
- **Pá 25.12.** sv. Jiří 8.00 mše sv.
  Všech sv. 9.15 mše sv.
  Prštice 10.30 mše sv.
  Všech sv.11.45 mše sv.
- **So 26.12.** sv. Jiří 8.00 mše sv.
  Všech sv. 9.15 mše sv.
  Radostice 10.30 mše sv.
- **Ne 27.12.** sv. Jiří 8.00 mše sv.
  Všech sv. 9.15 mše sv.
- **Čt 31.12.** sv. Jiří 9.00 mše sv.
  Všech sv. 16.00 mše sv.
- **Pá 1.1.2021** sv. Jiří 8.00 mše sv.
  Všech sv. 9.15 mše sv.
  Prštice 10.30 mše sv.
- **So 2.1.** Prštice 16.30 mše sv.
  Všech sv. 17.30 mše sv.
- **Ne 3.1.** Sv. Jiří 8.00 mše sv.
  Všech sv. 9.15 mše sv.
- **Út 5.1**. Sv. Jiří 17.30 mše sv.
- **St 6.1.** Radostice 15.30 mše sv.
  Všech sv. 17.30 mše sv.

POSELSTVÍ VÁNOC PODLE PAPEŽE FRANTIŠKA

Vánoce jsi ty, když se rozhodneš znovu se narodit každý den a nechat Boha vejít do tvé duše.
Vánoční stromeček jsi ty, když vydržíš pevný ve větru a v obtížích života.
Vánoční ozdobou jsi ty, když se tvé ctnosti stanou barvami, které zkrášlují tvůj život.
Vánočním zvonem jsi ty, když svoláváš a spojuješ lidi kolem sebe.
Jsi také světlem Vánoc, když svým životem, svou dobrotou, trpělivostí, radostí a štědrostí ozařuješ cesty ostatních.
Vánočním andělem jsi ty, když zvěstuješ celému světu poselství míru, spravedlnosti a lásky.
Vánoční hvězdou jsi ty, když někoho přivedeš k setkání s Pánem.
Jsi také mudrci z východu, když nezištně dáváš to nejlepší, co máš.
Koledami jsi ty, když si získáš vnitřní harmonii v duši.
Vánočním dárkem jsi ty, když jsi opravdovým přítelem a bratrem všech lidských bytostí.
Vánočním přáním jsi ty, když odpouštíš a přinášíš usmíření, i když přitom trpíš.
Štědrovečerní večeří jsi ty, když nasytíš chlebem a nadějí chudáka, který žije ve tvém okolí.
Ty jsi vánoční nocí, když pokorně a pozorně přijímáš ticho Spasitele světa bez hluku a velkolepých oslav; ty jsi úsměvem důvěry a něhy, vnitřním pokojem nikdy nekončících Vánoc, které v tobě nastolují Boží království.

ZASVĚCENÍ DÍTĚTI JEŽÍŠ (Pro modlitbu u jesliček v rodině)

Ježíši, Božské dítě, věříme v tebe, doufáme v tebe, milujeme tě a klaníme se ti jako svému Králi. Svou moc a slávu jsi skryl do podoby malého dítěte. Mnoho národů světa tě takto uctívá. I my tě uctíváme ve tvém Dětství, jako našeho Pána, Spasitele a Boha, který všemu vládne a všechno tvoří nové.
Věříme, že nás miluješ, proto chceme dnes začít nový život. Prosíme tě, smiluj se nad námi, odpusť nám naše hříchy a stvoř nám srdce čisté – srdce dítěte. Ty víš, že nejsme schopni bez tvé pomoci vykonat žádný dobrý skutek. Dej nám své požehnání, abychom byli schopni konat alespoň malé skutky lásky. Odevzdáváme se ti. Dívej se našima očima, usmívej se naším úsměvem, promlouvej našimi ústy, pracuj našima rukama. A kdybychom na tebe někdy zapomněli, připomeň se nám způsobem tobě vlastním – milosrdenstvím a něžnou láskou. Přijmi nás, malý Králi, do svého Nejsvětějšího Srdce jako své malé bratry a sestry a obejmi nás svou láskou. Amen.

Zpravodaj Peregrínek je určen pro vnitřní potřeby farníků. Vydává Římskokatolická farnost Ořechov. Redakce: Leona Steingartová, Lada Badinová, P. Krzysztof Drzazga. Grafická úprava: István Steingart. Příspěvky můžete zasílat na adresu peregrinek@atlas.cz. Telefon: 777 674 936